

Luxembourg, den 9. oktober 2026
(OR. en)

14090/26

ECOFIN 1271
ENV 1188
CLIMA 512
FIN 1404
EIB
ECB

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne

Vedr.:	Konklusioner om klimafinansiering med henblik på FN's klimakonference 2026 (COP31) (den 9.-20. november 2026 i Antalya) – Rådets konklusioner (9. oktober 2026)
--------	--

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om klimafinansiering med henblik på FN's klimakonference 2026 (COP31) (den 9.-20. november 2026 i Antalya), der blev godkendt af Rådet på 4199. samling den 9. oktober 2026.

**Rådets konklusioner fra 2026
om international klimafinansiering**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

1. NOTERER SIG MED DYBT BEKYMRING resultaterne i rapporten fra 2025 om det globale klimas tilstand (Den Meteorologiske Verdensorganisation), som viser, at 2024 var det varmeste år, der nogensinde er registreret, og 2025 det næstvarmeste; UDTRYKKER BEKYMRING OVER de voksende fysiske risici og omstillingsrisici for naturen, samfundet, økonomien og det finansielle system og de betydelige og stigende omkostninger, der er forbundet med en utilstrækkelig global indsats mod klimaændringer; UNDERSTREGER, at klimaindsatsen ikke kun er et spørgsmål om omkostninger og virkninger, men også kan fremme reelle økonomiske muligheder, herunder langsigtet økonomisk modstandsdygtighed, konkurrenceevne, innovation og energisikkerhed,
2. BEKRÆFTER PÅ NY Den Europæiske Unions tilsagn om fuld gennemførelse af Parisaftalen og dens resultater, herunder den første globale statusopgørelse (1/CMA 5); UNDERSTREGER, at det haster med en øget global klimaindsats, og at det er nødvendigt, at alle lande, navnlig de store udledere, fortsætter bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C,
3. NOTERER SIG den internationale udvikling i forhandlingerne om klimaændringer og SER MED TILFREDSHED PÅ de fremskridt, der er gjort i processen med Parisaftalen, og resultaterne af CMA 7 i Belém, navnlig veredasdialogen om gennemførelsen af artikel 2, stk. 1, litra c), i Parisaftalen om at lede finansielle strømme i retning af lave drivhusgasemissioner og klimarobust udvikling, samt lanceringen af det toårige arbejdsprogram for klimafinansiering; NOTERER SIG offentliggørelsen af Baku til Belém-køreplanen og BEKRÆFTER PÅ NY opfordringen til alle aktører om at samarbejde om at gøre det muligt at øge finansieringen til udviklingslandsparterne med henblik på klimaindsatsen fra alle offentlige og private kilder til mindst 1,3 bio. USD om året senest i 2035,

4. GENTAGER EU's og dets medlemsstaters fulde engagement i den internationale klimaindsats gennem finansielle instrumenter, der støtter omstillingen til klimaneutralitet og øget modstandsdygtighed over for klimaændringer, og gennem bidrag til den bilaterale og multilaterale klimaindsats; FREMHÆVER den rolle, som Global Gateway-strategien og de europæiske udviklingsfinansieringsinstitutioner spiller med hensyn til at støtte partnerlandenes klimaindsats, omstilling til ren energi og bæredygtig udvikling,
5. FREMHÆVER, at den internationale klimafinansiering, der blev ydet og mobiliseret af udviklede lande, nåede op på 132,8 mia. USD i 2023 og 136,7 mia. USD i 2024, og således oversteg målet på 100 mia. USD for tredje år i træk; UNDERSTREGER, at EU og dets medlemsstater på trods af finans- og geopolitiske udfordringer fortsat er de største bidragydere til den internationale klimafinansiering; og FORPLIGTER SIG TIL yderligere at øge synergierne mellem finansiering til klima, biodiversitet, forureningsreduktion, vand- og havressourcer og bæredygtig arealforvaltning,
6. BEKRÆFTER PÅ NY, at EU og dets medlemsstater som led i en global indsats fortsat er fast besluttet på at levere resultater med hensyn til international klimafinansiering gennem gennemførelsen af det nye kollektive kvantificerede mål for klimafinansiering (NCQG); UNDERSTREGER, at NCQG har til formål at mobilisere klimafinansiering til udviklingslandene fra en bred vifte af kilder – offentlige og private samt bilaterale og multilaterale, herunder alternative kilder – i forbindelse med ambitiøse og afbalancerede modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger og gennemsigthed i gennemførelsen; FORPLIGTER SIG TIL at samarbejde med alle partnere om at gennemføre alle aspekter af NCQG, herunder det globale mål om at mobilisere mindst 300 mia. USD om året senest i 2035; STØTTER opfordringen til at gøre en indsats for som minimum at tredoble tilpasningsfinansieringen senest i 2035; UNDERSTREGER, at en udvidelse af grundlaget af bidragydere er en nødvendighed for at nå NCQG; og OPFØRDRER INDTRÆNGENDE alle lande med den finansielle kapacitet TIL at gøre dette for at intensivere deres bestræbelser på at mobilisere klimafinansiering til udviklingslandene med henblik på at opfylde NCQG-målet og de mål, som alle parter nåede til enighed om på CMA6 i Baku,

7. UNDERSTREGER, at det haster med en øget indsats fra alle landes side for at lede finansielle strømme i retning af lave drivhusgasemissioner og klimarobust udvikling i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra c), i Parisaftalen, idet det erkendes, at dette er både en international og en indenlandsk nødvendighed; OPFORDRER TIL fortsatte fremskridt med hensyn til artikel 2, stk. 1, litra c), internationalt og inden for EU, herunder gennem fortsat gennemførelse og videreudvikling af rammer for bæredygtig finansiering; MINDER OM den rolle, som CO₂-prissætning spiller med hensyn til at udfase fossile brændstoffer, og betydningen af at udfase støtte relateret til fossile brændstoffer, herunder ineffektive subsidier til fossile brændstoffer, der ikke bekæmper energifattigdom eller retfærdig omstilling, under hensyntagen til eksisterende retlige krav og undtagelser; UNDERSTREGER betydningen af troværdige omstillingsforløb og integriteten af rammer for bæredygtig finansiering; og ANERKENDER, at omstillingen til klimaneutralitet kræver en afbalanceret tilgang, der tager hensyn til energisikkerhed, prisoverkommelighed, omkostningseffektivitet og modstandsdygtighed,
8. FREMHÆVER, at opfyldelsen af de investeringsbehov, der kræves i Parisaftalen, også i væsentlig grad afhænger af en øgning af private investeringer og mobilisering af indenlandsk klimafinansiering; UNDERSTREGER, at alle lande bør styrke miljøer til fremme af private bæredygtige investeringer og integrere klimahensyn i makroøkonomisk politik, finanspolitik og finansiell politik samt i makroøkonomiske, finanspolitiske og finansielle instrumenter såsom CO₂-prissætning, grøn budgettering, rammer for bæredygtig finansiering, sammenlignelige og pålidelige klimarelaterede finansielle oplysninger og planlægning af offentlige investeringer; ANERKENDER, at finansiering af aktiviteter relateret til fossile brændstoffer fortsat er en stor hindring for at nå målene i Parisaftalen; OPFORDRER indtrængende alle aktører TIL at fremskynde omstillingen hen imod at nå disse mål; og UNDERSTREGER, at offentlig finansiering, herunder finansiering på lempelige vilkår og eksportkreditstøtte, spiller en katalysatorrolle med hensyn til at frigøre private finansieringsstrømme til omstillingen,

9. UNDERSTREGER den centrale rolle, som multilaterale udviklingsbanker spiller med hensyn til at imødegå klimarelaterede risici og mobilisere klimafinansiering, herunder tilpasningsfinansiering, fra alle kilder; ANERKENDER den rolle, som multilaterale klimafonde spiller i den internationale klimafinansieringsstruktur, og OPFORDRER TIL yderligere at forbedre deres effektivitet; OPFORDRER TIL at fortsætte reformerne af de multilaterale udviklingsbanker for bedre at tackle globale udfordringer, herunder ved at fremme den globale klimaindsats, styrke koordineringen og stræbe efter en stærkere tilpasning til Parisaftalen, samtidig med at de multilaterale udviklingsbankers langsigtede finansielle stabilitet og solide kreditvurderinger sikres; MINDER OM den fælles erklæring fra de multilaterale udviklingsbanker på COP29, hvori de forpligter sig til en ambitiøs klimaindsats og til at øge klimafinansieringen, og UDTRYKKER BEKYMRING OVER et potentielt nedsat tempo i opfyldelsen af disse klimaforpligtelser; BEKRÆFTER tilsagnet fra aktionærer i EU's multilaterale udviklingsbanker om at fastholde ambitionerne og momentum med hensyn til tilpasning til Parisaftalen og mobilisering af privat klimafinansiering; og TILSKYNDER multilaterale udviklingsbanker TIL yderligere at styrke instrumenter, der mobiliserer og mindsker risikoen ved investeringer i den private sektor i overensstemmelse med Parisaftalen,
10. ANERKENDER, at international offentlig klimafinansiering, herunder finansiering på meget lempelige vilkår, fortsat er afgørende for de mest sårbare lande og samfund, navnlig de mindst udviklede lande (LDC-lande) og små udviklingsøstater (SIDS-lande); BEKRÆFTER PÅ NY behovet for at forbedre adgangen til klimafinansiering, herunder ved at forenkle adgangsprocedurerne og mindske de administrative barrierer, og for at øge tilpasningsfinansieringen fra alle kilder, navnlig til de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater, herunder gennem lokalt ledede tilgange og inddragelse af alle forvaltningsniveauer, systemer for tidlig varslings, innovative forsikringsmekanismer, offentlig-privat samarbejde og investeringer i opbygning af modstandsdygtighed på lokalt, nationalt og internationalt plan; UNDERSTREGER betydningen af katastroferisikofinansiering, foregribende tiltag og systemer for tidlig varslings for at indsnævre huller i beskyttelsen og styrke den finanspolitiske og finansielle modstandsdygtighed over for hyppigere og mere intense klimarelaterede farer; UNDERSTREGER behovet for sammenhæng mellem finansiering til klima, biodiversitet, forureningsreduktion og udvikling samt komplementaritet mellem finansieringsmekanismer på landeniveau; og SER MED TILFREDSHED PÅ fremskridtene med operationaliseringen af Fonden til Afhjælpning af Tab og Skader, herunder minimumstildelingen til små udviklingsøstater og de mindst udviklede lande,

11. UNDERSTREGER behovet for at forbedre resultaterne og effektiviteten af international offentlig klimafinansiering ved at styrke gennemsigtigheden og ansvarligheden, udnytte privat finansiering bedre og anvende en bred vifte af instrumenter, hvor de har den største virkning på landeniveau; UNDERSTREGER behovet for at strømline den internationale finansielle struktur og betydningen af styrket samarbejde og forbedret interoperabilitet mellem multilaterale klimafonde, multilaterale udviklingsbanker, nationale udviklingsbanker, udviklingsfinansieringsinstitutioner og den private sektor, herunder gennem platforme på tværs af ministerier og myndigheder og inkluderende landeplatforme samt gennem samarbejdsplatforme såsom koalitionen af finansministre i forbindelse med klimainsatsen; og TILSKYNDER TIL aktiv udforskning og udvikling af innovative finansieringskilder og -instrumenter, herunder CO₂-markeder, gæld-for-klima-aftaler, grønne garantier, grønne obligationer og andre bæredygtige finansieringsinstrumenter, samtidig med at den finansielle stabilitet sikres, gennemsigtigheden og den miljømæssige effektivitet garanteres, og uforholdsmæssigt store virkninger for sårbare økonomier undgås,
12. UNDERSTREGER betydningen af politikkoherens, der sikrer, at makroøkonomiske politikker, finans-, handels-, investerings- og udviklingspolitikker samt politikker vedrørende biodiversitet, bæredygtig arealanvendelse, vand- og havressourcer og fødevarsystemer støtter og er i overensstemmelse med klimamålene og modstandsdygtige forløb med lave drivhusgasemissioner; og SER FREM TIL den 31. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP31) som en mulighed for at fremme gennemførelsen af globale aftaler om international klimafinansiering, herunder fremskridt i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), i Parisaftalen og veredasdialogen, samtidig med at der fortsat fokuseres på at opfylde eksisterende forpligtelser og bevare integriteten af tidligere aftalte resultater,
13. ANMODER Europa-Kommissionen OM at forelægge en oversigt over internationale klimafinansielle strømme fra EU i 2025, herunder fra dets medlemsstater og Den Europæiske Investeringsbank med henblik på Rådets godkendelse forud for COP31.
-